

Riffy nenávisti

Mathias von Gersdorff

6. mája 2020 ✚ Kultúra

Satan našiel v hudbe vynikajúci nástroj na zvädzanie a skazu duší. Ak vôbec možno ešte nazývať hudbou taký *death metal* či *black metal*. Problémom však nie je pochybnosť o estetickom či umeleckom charaktere – o to tu vôbec nejde, keď ich pekelné texty začínajú priamo nabádať k zločinu. A o poslucháčov nemajú núdzu.

Súčasný satanský rock už neskrýva svoju nenávisť voči kresťanstvu – túto nenávisť má hlboko v krvi.

Stačí citovať slová speváka skupiny „Judas Iscariot“ Andrewa Harrisa, ktorý svoju hudbu vníma ako propagandistickú kampaň proti kresťanstvu, ktorému treba vyhlásiť vojnu a skončiť s ním: *Tak ako každá vojna, aj táto začína propagandou. To je presne to, čo robí naša kapela „Judas Iscariot“ – vedie propagandu proti falošnému kráľovstvu kresťanskej ignorancie.*

Na stránkach časopisu „Ablaze“ Harris vysvetľuje, ako sa snaží ovplyvňovať svojich poslucháčov: *Vďaka „Judas Iscariot“ naplňam smrteľné duše víziami nenávisti a genocídy a rozpaľujem ich srdcia hnevom zla. V duchu som videl milióny ukrižovaných mŕtvol. A keď tak viseli nad cestami ako obetované ošípané, premýšľal som, či ich Boh stále ešte miluje.*

Toto nie je ojedinelý prípad. V popise albumu *Evangelium Necromantia*, ktorý v roku 2012 nahrala holandská skupina „Antropomorphia“ pre spoločnosť Sony Music, si možno prečítať: *V textoch sa všetko točí okolo nekrofilie, vraždy, privolávania duchov a nekrolesbických pôžitkov.* Text jednej zo skladieb na albume s názvom *Mäso* obsahuje podrobný opis sadistickej vraždy a následného znevažovania mŕtvol.

Nedávno sa na trhu objavil album švédskej skupiny „Aeon“, ktorú taktiež distribuuje spoločnosť Sony. Táto skupina sa dokonca špecializuje na piesne, ktoré sú obzvlášť nenávisťné. Metal.de – najdôležitejší portál v Nemecku venovaný tomuto hudobnému žánru – píše o ňom: *Švédska skupina Aeon je právom považovaná za jednu z najrúhavejších skupín undergroundového death metalu. Rovnako ako v predchádzajúcich troch albumoch, aj texty nového albumu s názvom Aeon Black hovoria o radoch krížov, na ktorých sú pribití kresťania.*

Nórsky spevák a skladateľ menom Gaahlem (jeho skutočné meno je Kristian Espedal) tvrdí (ako tú najsamozrejmiejšiu vec) v rozhovore nedávno uverejnenom v jednom z najväčších švajčiarskych novín Der Tagesspiegel, že je za to, *aby Cirkev ako inštitúcia zanikla. Podľa môjho názoru sú kostoly čosi podobné ako Hitlerove sochy v Izraeli, pretože medzi nimi nie je žiadny rozdiel. V tom istom rozhovore Gaahl bez ostychu prejavuje svoje sympatie k Satanovi a ďalším démonom: Satana môžem využívať kedy chcem a aj to robím. Ale moja spiritualita je teraz viac zakorenená v nórskej mytológii.* Gaahl obdivuje Satana ako *toho, kto sa búri. Aj ja to dnes robím tak, ako som to robil aj v minulosti* – vyznáva sa.

Pekelná trojica: satanizmus, násilie, perverzia

Nórsko je podľa všetkého kolískou hudobného satanizmu. Už na začiatku deväťdesiatych rokov tu vznikla skupina, ktorá čoskoro začala páchať brutálne činy plné násilia, ako je podpaľovanie kostolov či vraždy. Obeťou jedného z najšokujúcejších zločinov bol „guru“ skupiny – Øystein Aarseth, známy pod prezývkou Euronymous – gitarista rockovej skupiny „Mayhem“ a majiteľ hudobného obchodu Helvete (čo je čosi ako chrám nórskych satanistov z kruhov rockovej hudby). Euronymous bol zavraždený iným rockovým hudobníkom Vargom Vikernesom.

Krátko pred svojou smrťou Euronymous našiel telo iného hudobníka tejto skupiny – Pera Yngwe Ohlina (známeho pod prezývkou Dead, ktorého fascinovala smrť a vždycky vystupoval v mejkape mŕtvoly), ktorý spáchal samovraždu, keď si strelil do hlavy. Euronymous zhromaždil kúsky Ohlinovej lebky a rozdával ich ako relikvie členom iných rockových skupín. Hovorí sa, že zhromaždil aj zvyšky mozgovej hmoty a zjedol ich.

Dead, Euronymous, Vikernes, skupina „Mayhem“ a obchod Helvete sú archetypmi death metalovej hudby, ktorej šírenie v iných krajinách bolo takmer vždy sprevádzané vraždením a – tiež podľa nórskeho vzoru – podpaľovaním kostolov.

Spomínaný obchod Helvete (v nórcine: „peklo“) na Schweigaardsgate 56 v Osle si zasluhuje osobitnú pozornosť ako „kultové“ miesto pre fanúšikov satanského metalu a miesto akéhosi zasvätenia.

Na jar 1991 som prvýkrát navštívil slávny obchod Helvete v Osle – hovorí člen kapely „Celtic Frost“ – a práve vtedy sa čosi stalo. Okamžite som pochopil, že toto je miesto, o ktorom som vždy sníval. Cítil som zvláštny pocit, temný a zlovestný, ktorý ma už nikdy neopustil.

Na rozdiel od presvedčenia mnohých o tom, že satanizmus je čudáctvo praktizované niekde v odľahlých cintorínoch malými skupinami šialencov čítajúcich Satanskú bibliu Antona La Veya a vykonávajúcich príslušné obrady, satanské iniciácie sa robia hlavne vďaka popkultúre: jej hudbe, filmom a televíznym seriálom. Stačí sa pozrieť na počet a obsah momentálne distribuovaných filmových hororov. Väčšina z nich zobrazuje satanské rituály vykonávané striktne podľa údajov z kníh La Veyho a ďalších satanských autorov. Tým to ale zďaleka nekončí. Filmový satanizmus je takmer vždy sprevádzaný sadistickým násilím a sexuálnymi zvrátenosťami. Tieto tri prvky – satanizmus, násilie a zvrátenosť – sa vždycky vyskytujú spoločne.

Mladí ľudia, ktorí sledujú filmy s podobným obsahom, už nemusia čítať satanskú literatúru, aby vedeli, ako sa stať satanistami. Z filmov získavajú nielen potrebné informácie, ale si osvojujú aj temperament a mentálny a emocionálny postoj. A keď k tomu počúvajú deathmetalovú či blackmetalovú hudbu a vyžívajú sa vo fantáziách plných násilia, nenávisti a rúhania, veľmi ľahko sa stanú satanistami.

Oveľa účinnejším prostriedkom propagácie satanského obsahu ako kino a televízia je však internet.

Prakticky všetky rockové skupiny majú kontá na stránkach MyVideo alebo YouTube. A obsah prezentovaný vo videoklipech či počas koncertov je už čistý satanizmus. Prvý príklad: žena obešaná amuletmi v krátkych čiernych šatách mávajúc rukami okolo otvorenej ľudskej lebky plnej krvi rozsypáva nejaký podivný prach a čoraz frenetickejšie kývajúc rukami si čosi mumle popod nos. Zrazu schytí dýku, uchopí lebku a s pôžitkom vypije jej obsah. Časť z nej sa rozleje a zafarbí ženu červenou farbou – toto je klip piesne *Psychagogia*

skupiny „Antropomorfa“ spomínanej na začiatku tohto článku.

Od satanizmu k nacizmu

Black metal a podobné druhy hudby sú účinným iniciačným nástrojom, pretože vzbudzujú záujem o moderné formy pohanstva. V skutočnosti sa niet čomu čudovať – satanský rock je veľmi ľahko pochopiteľný, jeho ikonografia je pomerne známa vďaka hororovým filmom a iným produktom popkultúry. Black metal vyžaduje hnev a nenávisť, preto je emocionálny svet ľahko rozoznateľný a rýchlo poskytuje to, čo hľadajú všetci fanúšikovia heavy metalu: **adrenalín**. Ohlušujúce decibely metalovej hudby vyvolávajú adrenalinový impulz, vďaka ktorému človek nedokáže zostať pokojný. Hlboko skryté emócie a inštinkty sa prebúdajú, rozum automaticky ustupuje a človek upadá do tranzu.

V určitom momente sa však pre časť týchto ľudí aj toto stáva príliš nudným, takže začínajú hľadať hudobné štýly, o ktorých sa domnievajú, že obsahujú ešte nejaké hlbšie posolstvo. Odtiaľ vedie priama cesta k skryte alebo zjavne nacistickému obsahu.

Satanský rock, podobne ako nacizmus, vníma kresťanstvo ako náboženstvo slabých a porazených. Kristoffer Rygg, člen nórskej rockovej skupiny „Ulver“, ktorý hral mix black metalu a folklóru, sa raz v rozhovore vyjadril: *Kresťania vytvárajú pravidlá pre slabých a kážu bezcennú pokoru, dobrotu, servilnosť, pocit viny a potrebu nieť na svojich pleciach bremeno sveta. Kresťania sú masochisti a my ako sadisti držíme v ruke bič.*

Spolu s nenávisťou voči kresťanstvu sa objavuje zbožštenie sily. Práve tam sa nachádza styčný bod s náboženstvom starých Germánov, ktorý sa stal duchovným fundamentom nacistov. Príkladom tohto fenoménu je nórska rocková skupina „Enslaved“ („Zotročení“), ktorá vznikla po rozpade black metalovej skupiny „Phobia“, ktorá, podobne ako vyššie uvedený „Mayhem“, patrí do prvej generácie rockových satanských skupín v Nórsku. Postupom času trochu zmenila svoj štýl a dnes hrá hudbu patriacu do žánru vikingského metalu (druh death metalu zmiešaného so škandinávskou hudbou so silným pohanským akcentom). Táto hudba obsahuje barbarskú zmes kultu Slnka a Mesiaca, nórskeho legend, šamanizmu, krvavých obiet, hypnózy a podobných výstredností.

Johnny Hedlung, spevák švédskej skupiny „Unleashed“ („Pustení z reťaze“) popisuje zdroj, odkiaľ čerpá inšpiráciu: *Priamo sa poddávam vplyvom mojich predkov i podstate prírody a jej sily – jednoducho vo svojej mysli prežívam pocit, že predok môjho deda bol tu so svojím mečom. Práve toto ma silne ovplyvňuje.*

Black metaloví hudobníci často opisujú podobné pocity. Varg Vikernes, vrah Euronymousa, v jednom z rozhovorov vyzýval: *Naozaj vám odporúčam, aby ste skúsili chodiť osamote počas zimnej noci po nórskom lese, potom pochopíte, čo mám na mysli: les sa s tebou začne rozprávať.*

Ten istý Vikernes – guru blackmetalových kruhov – takto opisuje svoju životnú cestu: *Prichádzalo to vo vlnách. V roku 1991 sa mi páčil okultizmus, v roku 1992 satanizmus, v roku 1993 mytológie a tak ďalej, išlo to vo vlnách.* Neskôr sa stal pohanom, rasistom a nakoniec nacistom, podľa ktorého je kresťanstvo *židovským transplantátom*, ktorý treba vykoreniť.

Euronymous, ktorého zavraždil, to vnímal rovnako, keď bez obalu vyhlásil: *Inšpiruje nás nenávisť voči ľudskosti, životu, добрote a šťastiu.*

Volanie krvi

Na záver je dobré, ba dokonca potrebné si uvedomiť, že hudba tvrdého metalu pre jej poslucháčov predstavuje akýsi **duchovný pokrm**, pre nich je to to isté **ako pre kresťanov modlitba**. Pri jej počúvaní silnie v nich pocit nenávisti voči kresťanstvu. Čo sa asi deje vnútri ľudí, ktorí celé hodiny počúvajú túto zverskú hudbu a na jej základe formujú svoj emocionálny život? Aké nenávistné a rúhavé predstavy v nich vzbudzuje?

Tak či onak, táto hudba pripravuje ľudí, aby v príhodnej chvíli svoje pocity premenili na skutky. Toto nie je preháňanie. Black metal slúži na prípravu armády ľudí z celého srdca nenávidiacich Boha, Cirkev a veriacich, ktorí by boli schopní na daný signál vykoreniť kresťanstvo a vyhladzovať kresťanov. Predznamenal to v jednom zo svojich rozhovorov Anton Szandor La Vey, zakladateľ satanskej cirkvi: *Bude to ako v scéne z filmu Kabaret, keď sa tisíce ramien zdvihne a vydá na pochod. Vtedy nech Boh chráni kresťanov!*

Cesta k závislosti

K závislosti od zlých duchov vždycky dochádza vtedy, keď je porušené prvé prikázanie Desatora, čiže keď čomusi alebo komusi je vzdávaná úcta, ktorá patrí iba Bohu. Musíme mať na pamäti, že okrem Boha a dobrých duchov existuje aj svet zlých duchov. (...) Musíme si byť tiež vedomí, že Ježiš Kristus je náš jediný ochranca a všetci pokrstení sú pod Jeho ochranou. Keď však o túto ochranu nestoja, zlý duch to hneď využije. Sväté písmo hovorí, že náš protivník, diabol obchádza ako revúci lev a hľadá, koho by zožral (1 Pt 5, 8). Takže ak niekto vyjde spod Ježišovej ochrany, diabol bez váhania zaútočí na jeho dušu.

Každý hriech, ktorý je v rozpore s prvým prikázáním, je odchodom spod Ježišových krídel. Najhoršie situácie vedúce k závislosti sú však tie, keď sa niekto vedome spája so zlým duchom. Ak bol niekto pokrstený, potom každé hľadanie náhrady za Boha, je zrada. Využívanie služieb veštice, zábava s veštami, (...) využívanie alternatívnej medicíny (...), vyvolávanie duchov a počúvanie satanskej hudby vedie k závislosti od zla. Každý, kto sa dá na takéto praktiky, musí počítať s dôsledkami svojho konania.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/riffy-nenavisti/>